

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
sorokint 5 kr-ával
számítatnak.

Tiszta helyzet.

Debreczen, szeptember 9.

A miniszterelnök nyílt és határozott állásfoglalása a vám- és kereskedelmi közösség mellett egy csapással tiszta helyzetet teremtett fölfelé, lefelé egyaránt. A „fölfelé“ alatt itt természetesen nem a koronát értjük, mely a nélkül is elejétől fogva megbízott benne, hogy Bánffy báró épügy megvédi a monarchia gazdasági egységét s vele együtt nagyhatalmi állását, mint a hogy helyt áll Magyarország politikai és gazdasági érdekei mellett. Fölfelé abban az értelemben látjuk most már tisztázottnak a helyzetet, hogy a „magyar elszakadási törekvések“féle jelszavakkal ezentul bajos lesz Ausztria közvéleménye előtt hangulatot csinálni a magyarok ellen.

Lefelé, a magyar nemzet felé pedig annyiban fordult határozot-
tan kedvezőbbre a dolgok állása, hogy most már ki-ki világosan látja nemcsak azt, hogy a kormány és a szabadelvű többség hová törekszik, hanem láthatja azt is, mi lenne a következése, ha az ország vezető elméi másra törekednének, mint a mit úgy politikai, mint gazdasági érdekeink tanácsolnak. Helyesen hangsúlyozta

Bánffy báró, hogy a kormány elsőrendű kötelességet teljesít, midőn közjogunk alkotmányunk, legcsekélyebb sérelme nélkül biztosítani igyekszik az ország nagy gazdasági érdekeit. Ez pedig csak akként lehetséges, ha az osztrák parlament munkaképtelensége esetére az önálló rendezkedés körül oly elveket követ, amelyek összes idevágó törvényeinkben le vannak fektetve s amelyek az Ausztriából való elszakadást mindenkép — ugyszólván — perhorreszkálják.

Két esztendő óta folyik ország-
szerte az agitáció az önálló vámterület mellett. Es vajjon Kossuth-Bartháék mit értek vele? Helylyelközel egy-egy pártkörnek vagy érdekesoportnak nagyhangu, de kevés súlyu „állásfoglalását“. A nemzet óriási zöme hallgatott.

E hallgatás pedig beleegyezést jelent a kormány okos, hasznos, igazán hazafias politikájába.

A szélsőbal az utolsó időben számtalanszor tapasztalhatta elég keservesen, hogy a magyar népnek helyén van nemcsak a kurucz szive, de még inkább a józan esze, mely minden „függetlenségi“ frázis ellenében a legnagyobb nyomatékkal azt tanácsolja neki, hogy kétes értékű, teljesen időszertülden utópiák kedvéért ne

kockáztassa a maga jól felfogott gazdasági érdekét.

A nemzeti párt egy időben már — nem régen — elég dícséretesen éreztette, hogy tudatában van a nemzet óriási többségének ily irányu felfogásának. — Ha Apponyiék mostan más huron pendülnek, ha egy követ fujnának a szélsőbali vastagnyakuakkal, csak maguk adják meg az izét: Apponyiék fölfelé, lefelé egyaránt végkép lejárják, lehetlenné teszik magukat, ha ezt a döntő alkalmat is az örök tagadás, az „élő tiltakozás“ szelleimben beszélnek tönkre, a helyett, hogy megragadnák egy igazán nemzeti politika érvényesítésére.

A helyzet még egy más irányban is tiszta. A miniszterelnök abban a reményben van, hogy parlamenti uton szerezhethet érvényt a nemzet óriás többsége akarátának, de egyuttal nyomatékkal biztosított mindenkit arról, hogy a kormány a „végső kényszerűség esetében sem lesz „meglepetéseknek“ kitéve.

A kormány tehát az obstrukció ellen is föl van fegyverkezve. Egy hangadó berlini lap igen tanulságosan fejtette ki nem régen, hogy az obstrukció mindenkép csak „oly utra vezet, a hol a lejtő, a nagy szabadsági

TÁRCZA.

Uralkodók változása.

Irta: Vértessy G. u. l.

I.

Mikor az asszony az ur.

Béla ur öthónapos férj. Az élet lehető leboldogabb állapota, ha az ember úgy szereti a kis feleségét mint Béla ur. Béla ur pontban félegy órakor hazaérkezik a hivatalból. Jóféle nádi farkas sem lehet éhesebb mint ő, hanem azért csodálatos nyugalommal veszi tudomásul, hogy Bertácska nincs még idehaza és hogy a szakácsné még csak most nyújtja ki a rétes-tésztát.

Elmulik egy óra, félkettő; Bertácskának se hira, se hamva. A cselédek azt mondják, hogy a nagyságos asszony úgy tizenegy óra tájban kelt fel és mihelyt felöltözött, elment hazulról.

Béla ur az ablaknál egyik cigarettát a másik után szívja és lesi a feleségét. Már nem is érez éhséget, mert az étvágyát teljesen elnyomja benne az a másik vágy, hogy minél előbb láthassa azt az édes kis asszonykát, akit már reggel óta nem látott.

Akkor még ott feküdt az ágyban. Szőke haja kibomolva végighullámozott a fehér párnán s az egész olyan volt, mint nyári éjen a fehér felhő, amint beara-

nyozza a szinaranyszínű napsugár: félig nyitott ajkai közül elővillogtak hófehér fogai s gödrös arcocskája rózsás volt a jóízű álmotól. Óvatosan kelt fel mellőle, hogy ki ne zavarja álmából és csak úgy leheletszerűleg esókolta meg, holott úgy szeretett volna lángoló hévvel rátapadni.

S az elmulasztott reggeli esók fejében is, most izgató vágygyal gondol reá. Csak jönne már, hogy magához ölelhetné azt a ruganyos testű, gömbölyű asszonykát, aki a nélkül, mióta az övé, úgy érzi magát, mint valami árva vándor. Bár ne kellene egy pillanatra se elmozdulni mellőle! Hiszen az az idő el van pazarolva élete legnagyobb boldogságából, amelyet tőle távol tölt el!

Csak jönne már, csak jönne már! Fél három és ő bár a reggeli kávé óta egy falatot sem esett, még sem azért dühös, hogy még nem ebédelhet, hanem azért, hogy még nem esókolhatja meg az ő kis feleségét.

Végre karesu alakja feltűnik az uteza sarkán. Elegáns drappszerű angol szoknyáját kecsesen emeli és sugár alakja, mint a kép a kéretből, úgy válik ki az utezai járó kelők tömegéből.

Ha nem restellné, leszaladna az utcára, de így csak a lépcsőházba megy eléje és ott ölelgeti össze.

A fiatal asszony ajkbiggyeszte utasítja rendre:

— Ugyan Béla! Itt ölelkezni! A szobaleányok szoktak mesterlegényekkel,

meg a diákok a szinitanodás kisasszonyokkal!

Csakhogy hazajött édes! Olyan régóta várom már! . . . Három óra! Hol volt?

— Nos és? Nekem nem szabad a dolgom után járni? Vagy óra vagyok én, aminek perczről-perczre kell járni? Kedves Béla, maga, ugy látszik, ugy akar velem bánni, mint valami kis gyerekkel!

— Én, édesem? — engeszteli a megijedt férj — a világért sem gondoltam arra, hogy magának ezt szemrehányásképen mondjam! Vagy ilyennek ismer engem? Este hat óráig is elvárnám az ebédet! Nem is vagyok éhes egy esepet sem! Csak a maga esókjára szomjaztam.

Az asszonyka kibontakozik az ölelésből s ugy mondja:

— Az már más, ha így beszél! Így megmondom azt is, hogy hol jártam. Nagyon sokat végeztem. Jaj, halálra is fáradtam! Pedig villamoson jöttem, a hol jöhettem! De máskor nem is jövök ám! Nem uri asszonynak való az. Az a sok mindenféle ember, az a szorongás, az a levegő!

— Édes kis aranyom, miért nem jött kocsin?

— Azt hittem, hogy a fiakker nem fér össze a maga takarékosági elveivel.

— Én takarékoskodom magával szemben? Én, a ki a csillagokat lehoz-
nám magának!

javakkal való merész játék kezdődik.

Ezt gondolja meg az ellenzék, mielőtt az „utolsó fegyvert” hasztalanul koptatja.

— **Az ekszpozé.** Hire terjed annak, hogy Lukács László pénzügyminiszter péntekre tervezett ekszpozéját nem fogja megtartani mert nem akarja költségvetését olyan Házban kompromittálni, melynek napirendje nincs meghatározva. Mint értesülünk a minisztertanács tegnap úgy határozott, hogy Lukács László ekszpozéját ma mégis elmondja.

— **Változások a főrendek sorában.** A hivatalos lap közli a főrendek sorában legutóbb beállott változásokat. Ezek szerint báró Oreczy Béla országbirót, aki vagyoni képesítést elveszítette, törölték a bárók sorából és áttették a zászlósurak közé; ugyancsak gróf Gyürky Abrahám örökös jogu főrendiházi tag nevét, miután vagyoni képesítésének megszűntét bejelentette, a főrendek jegyzékéből azon fentartással törölték, hogy ülés és szavazati jogát a II. ülésnek berekesztéséig gyakorolhatja; elhalálozás miatt töröltettek: herezeg Eszterházy Pál, gr. Bethlen András, Uzorics Pál és Zuber József, viszont a tagok sorába pótlólag felvételt: Latkóczy Imre, a közigazgatási bizottság másodelnöke és Márffy Agoston volt pénzügyi államtitkár, élethossziglan kinevezett főrendiházi tag.

— **A képviselőház pénzügyi bizottsága** Széll Kálmán elnöke alatt tartott tegnapi ülésében tárgyalás alá vette és elfogadta a felállítandó honvédfőreáliskola és két hadapródiskola céljaira szolgáló építkezések költségeinek fedezésére szükséges póthitelről szóló törvényjavaslatot. Ezután elhatározta a bizott-

— A csillagokat igen, de azért a multkor is a Zugligetbe villamoson vitt ki. — De hát miért nem szólt, édes Bertuskám!

— Még ezért is szólni kell? Egy figyelmes férj kitalálná magától is!

— Holnaptól kezdve rendes fiakkert tartunk. Naponta kétszer jelentkezik, hogy kell-e? Jó lesz?

— Jó! Most már megengedem, hogy figyelmes ember az én kis uracskám.

A kis uracska arcát megezírógatja, mint valami kis kedves állatét, s úgy mondja neki:

— Dudus, maga jó kis majom!

— És a jó kis majom annyira nem tud hova lenni a boldogságtól, hogy mikor ebéd alatt az asszonyka elősorolja, hogy milyen ruhát és milyen kalapokat rendelt meg és hogy az egész holmi mindössze rongyos négyszáz forintba fog kerülni — hát ráhagyja a feleségére — hogy potomság az egész — holott pedig négyezer forint évi jövedelme mellett, a házasság ötödik hónapjában, nem olyan nagyon potomság ruháért kidobni négyszáz forintot.

— Halaványzöld selyem blúz, fehér csipkeborítással!

— Milyen elragadóan szép lesz maga abban! Hogy fogok magával büszkélkedni! S az emberek hogy irigyelnek majd, ha végigmegyek a legszebb budapesti asszonnyal!

— Estére a Nemzetibe megyünk. A Pont Bipuet-családot adják. Mamáék úgy se vittek el ezen darabhoz soha, most azonban már látni akarom!

Béla ur ugyan estére legjobban sze-

ség, hogy a pénteken benyújtandó állami költségelőirányzat tárgyalását e hónap 15-én fogja megkezdeni s megválasztotta az egyes költségvetési fejezetek előadóit és pedig az általános budget-jelentés előadójának Hege-düs Sándort, a belügyi tárca költségvetése előadójának Gajári Ödönt a kereskedelmi tárcaéának Pulszky Ágostot, a földmívelési tárcaéának Babics Józsefet, az igazságügyi tárcaéának Rohonyi Gyulát, a pénzügyi tárcaéának Neményi Ambrust, a kisebb költségvetési fejezetek s a közoktatási budget előadójának Papp Gézát s a honvédelmi költségvetés előadójának Szerb Györgyöt.

A Dreyfus-ügy.

— Távirati tudósítások. —

Páris, szeptember 8.

A Journal de France ma azt bizonygatja, hogy Henry mindössze csak azt tette, hogy a meglevő valódi bizonyítékokból, a melyeket nem lehetett közölni, kivonatot készített, amely közölni alkalmas volt. Schwarzkoppen levele, amely namításnak bizonyult, Cavignacnak június 7-iki beszéde szerint egész levélesomóából volt kivéve, amelyet a hadügyminiszter elolvasott s ebben a csomóban megvan az erre a levélre vonatkozó válasz is. Henry már most ebből a két igazi okirattól kivonatot készített s egy harmadik okmányt állított elő, a melyet egyáltalában nem lehet hamisításnak nevezni.

Páris, szeptember 8.

Az Aurore egészen hiteles információ alapján jelenti, hogy az Echo de Párisnak az az állítása, hogy Brisson miniszterelnök meg van győződve Dreyfus bűnösségéről, alaptalan koholmány. Brisson efféle nyilatkozatot sohasem tett.

Páris, szeptember 8.

Monriot Albert, a Libre Parole munkatársa, kihívta Trarieux-t, aki egy-

nyílt levélben hazugnak és gazembernek mondta Monriot. Millevoye nacziionalista elküldte segédeit Octave Mirbeau íróhoz, ki egy újságcikkben erősen kikelt a nacziionalisták ellen.

Páris, szeptember 8.

Journal arról biztosít, hogy Zurlinden tábornok hadügyminiszter ma este befejezi a Dreyfus-ügy iratainak tanulmányozását és erről az igazságügyminiszternek azonnal jelentést tesz hosszabb átirat kíséretében, a melyben Dreyfus bűnösségéről való meggyőződésének ad kifejezést és bizonyos fentartásokat tesz a revízió megindításának módjára nézve.

A Libre Parole azt állítja, hogy Zurlinden tábornok inkább beadja lemondását, semhogy a Dreyfus-pör újra-felvételébe beleegyezzen. A Rappel ellenben azt írja, hogy a hadügyminiszter, mint valamennyi minisztertársa, erősen el van tökélve a pört megújítani. Több lap arról értesül, hogy a legutóbbi minisztertanács elhatározta, hogy a parlamentet néhány képviselő kérelme daczára sem hívja össze.

Önálló munkás betegsegélyző pénztár.

Debreczen, szeptember 9.

Tűz van, tűz van!

Hoi, kérem?

Minden egyes embernek a szívében és lelkében, a kiknek gyönyörűséget nyújt enyhíteni a nyomort és letörölni a nélkülözés folytán kiszajtott könnyeket.

És mennyivel erősebb tűz lelkesíti azok szívet, akik egyesületté alakulva célul tűzik ki, hogy embertársaikról akkor, mikor szerencsétlenség éri őket, emberiesen gondoskodjanak.

De miután azt mondja az irás, hogy a „gond nem játék”, kapták magukat az „Önálló munkás betegsegélyző pénztár és temetkezési egyesület” tagjai és vezetősége és elhatározták, hogy szeptember 24-én a sutba dobják minden gondjukat és kirugják a „Margit” oldalát.

Szegény Margit! vélekednek sokan látszik, hogy betegekről és temetkezésről.

És Béla ur megy ki a szivarjával az utcára . . .

II.

Mikor az ur az ur.

Két éves házások már. Az első baba alig élt pár napig.

— Nagyon gyöngye az asszony — mondták a doktorok, — kimélni és erősíteni kell.

És azóta Béla ur kiméli és erősíti az asszonykát, közben lemondván arról az epedve óhajtott reményről, hogy valaha kis Babarezyakat ringathasson a térdén. Különben pedig kezd már unni az asszonykát és egyre visszasóhajtozza a garson-életet.

Béla ur ismét a hivatalból érkezik haza, pontban fél egy órakor. Nem valami nagyon bántja ugyan az éhség, mert jól bevillásreggelizett, hazajövele után két perez mulva ugyancsak hangosan kiált be a konyhába:

— Most nincs kész az ebéd? No hiszen szép rend van itt! Inkább elmegyek a vendéglőbe ebédelni, minthogy itt őljem magam a várakozással!

A felesége ijedten be hozza: — Aranyos uracskám, rögtön kész leszünk!

— Hát maga mit keres a konyhában? Nem akarom én, hogy maga legyen a szakácsnőm! Maga csak pihenjen és ne csináljon semmit! Legalább annyit csinálhatna, hogy jóra való cselédeknek fogadjon. Ez talán nem kerülne valami nagy megerőltetésbe! — veti utána gunyosan.

— A mamához kellett mennem és

retett volna odahaza maradni, annál is inkább, mert vagy két hét óta, minden istenadta este odacsavarogtak, de a világot sem ellenkezett volna.

— Persze, hogy megnézzük! Én is szeretem ezt a darabot!

Az ebéd félig megfagyott, félig megégett volt, az asszonyka nem is evett jóformán semmit. A tálakat mind odatolta a férje elé:

— Jó, de én nem tudok enni! Dél előtt benéztem Kuglerhez és sok süteményt ettem! De maga egyék, mert éhes lesz színházutánig. Csak akkor vasorázzunk a Pannóniában!

És Béla ur gyömszőli magába a rossz ételeket, sőt dicséri is. Különösen a májas pitét, melyről előjíróban kijelentette az asszony, hogy az ő utmutatása szerint készítete a szakácsné.

— Kitűnő! — mondja Béla, nagynehezen lenyelve belőle egy-két falatot.

Ebéd után pedig, épen mikor rá akar gyújtani egy szivarra, Bertácska egy megvesztegető csók kíséretében így szól hozzá:

— Duduskám, szóljon be most hamarosan a szabóhoz, hogy a csipkemintákat küldje el, mert most akarok választani, mint amit dél előtt kiválasztottam. De siessen, hogy valahogy a másikhoz ne kezdjenek!

— Legalább ezt a szivarhadd szivjam el itt maga mellett.

— Mellettem úgy se szivja! Majd én szagolom azt a bűdös dohányt! Fúj! De utálatosak is maguk azzal a dohányzásokkal! Csak menjen ki a szivarjával az utcára!

besz
nár
hölgy

a ru
lesz
elrin
lyek
fog

egy
lelke
szap
mert
mül
kell
arata
tani

igazi
aran
lelke
mert
díj
aran
elgon
izlet
szép
talp
a vá
val,
mun
este
mag

nyec
fiatal
van
rangs
hogy
Ha t
pek
zsug

tája

hetn

azért
tem,

vagy
csit!
son i
urak
azért,
tenén
sehov
eza, u
én is
rektó

éjfel

Az ál

Ismer
kat. C
és kir

ur kij
megk

csak
szen
Ott le

kat is
denna
hol m
értük

lehord
elő és

sege s

beszélnek mindig a multság rendezők, már azt sem tűrhetik, hogy az a szép hölgyike is ép maradjon.

Igen ám! Csakhogy a Margitka azt a rugást meg sem fogja érezni, mert el lesz altatva, szép, andalító, szívet-lelket elringató pompás magyar dalokkal, a melyeket a „Debreczeni Ácsifjúság Dalköre“ fog énekelni.

S miután ki mit vet, úgy arat, az egylet elvetette Vetéssy Mihályt, ezt a lelkes és buzgó tisztviselőt, a ki nagyon szapora és jól termő magnak bizonyult, mert most is mindenütt ott van, a hol a multság érdekében tenni és toborzani kell; és így nagyon valószínű, hogy az aratás szép eredménynyel fogja gazdagítani az egy egyesület pénztárát.

Ez este az a példabeszéd sem fog igaznak bizonyulni, hogy „ki korán kel, aranyat lel“, mert szeptember 24-én az lelhet csak aranyat, aki későn fekszik le, mert éjjelkor a rendezőség minden külön díj nélkül, a jelenlevők közt egy darab aranyat fog kisorsolni; tehát ha az ember elgondolja, hogy egy csengő forintért kap izletes vacsorát, jó egy pár korty bort, szép dalokat, esetleg aranyat, no meg talp alá való jó czigányzenét, tánczolhat a város legszebb menyecskéi- és leányai- val, — akkor nincs az a — bármilyen munkával foglalkozó — munkás, a ki ez este ne így kiáltson fel: „Ez kell a magyarnak, nem a munka!“

Azért mondom, hogy a legszebb menyecskéi- és leányokkal tánczolhat a fiatalság ez este, mert biztos tudomásunk van róla, hogy a szépek már napok óta rángatják a férjeik és papáik kabátját, hogy erre a multságra elmenjünk ám! Ha tehát füllenttem, annak nem a szépek vagy én leszek az oka, hanem egy zsugori férj, vagy meggondolatlan apa.

Erre az estére a betegsegélyzők nő-tája az lesz, hogy:

„Nekem olyan asszony kell,
Ha beteg is, keljen fel!“

A temetkezők mottója pedig mi lehetn más, minthogy: Sose halunk meg!

Miután pedig különös dolog lenne, ha egyesek feledékenységére többen éhen maradnánk, a rendezőség már huszadikán szeretné tudni, hogy hány bogrács pörkölt és fazék csutkával tömje be ennyi éhes ember száját, azért az emberiség nevében felkéri azokat, akik vacsorára is számítanak, hogy jegyeiket e hó 20 káig Privitzer Józsa jóra való polgártársunknál s az egylet pénztárnokánál legyenek szívesek megváltani.

Hát mi is a mottó?
Sose halunk meg! ha az Isten is úgy akarja.

J.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

Szerencsétlenség a Turfon.

Budapest, szeptember 9. Az urlvasok szövetségének mai alagi verseny-napját kínos inezidens zavarta meg. Az őszi akadályversenyben ugyanis a versenyző lovak egyikét Schönborn gróf Akar nevű lovát Korb Weidenheim báró főhadnagy lovagolta és egy akadálynál oly sulyosan esett le, hogy lova alá került és a mögötte volt lovak lovasaikkal keresztül száguldtak rajta. A főhadnagy azonban csodálatosképen sulyosabb baja nem esett és miután eszméletre tért, saját lábain ment be a tribünhöz, ám itt ezen közben kínos jelenet folyt le. A főhadnagy jegyese — gyönyörű szép leány — odakünn volt a turfon és ekként szemtanuja volt vőlegénye balesetének. A kisasszony szivgöresöket kapott és elvesztette eszméletét. Edes anyja és Miklós Aladárné utóbb a buffetre vitték, ahol csakhamar eszmélethez tért. Vőlegénye aki ilyen csodálatos módon könnyebb sérülésekkel szabadult meg a nagyon sulyosnak tetszett balesettől, rövid idő múlva szintén megjelent a buffetten, ahol szerencsés megmeneküléséhez mindenfelől üdvözlőtek.

Tanúgy.

* A nőipariskolában a munka órák e hó 5-én kezdetüket vették, a rajzórák azonban csak a jövő hét folyamán kezdődhetnek. Miután pedig az intézet oly kiváló tanerőket nyert a rajzoktatásra, mint Pálffy József reáliskolai és Bakos Tibor tanítóképezdei rajztanár urak, abban a helyzetben vagyunk, hogy külön tanfolyamot nyithatunk a rajzból olyan rendkívüli növendékeknek, a kik csupán e tárgyból akarják magukat tovább képezni. Tandíj havonként 3 frt 50 kr. Bővebb felvilágosítást az iskola igazgatóságánál nyerhetni. Tudomására óhajtuk hozni továbbá a n. é. közönségnek, hogy az intézet fehérvarró osztályában *megrendeléseket* mérsékelt árákkal *elvállalnak* Debreczen, 1898. szeptember 7. Kubek Eszspet nőipariskolai igazgató.

Gyászrovat.

† Szele János öreg polgár elhunyt 83 éves korában. Kiterjedt rokonság gyászolja. A boldogult folyó hó 10-én, holnap délután fél 5 órakor temetik.

Irodalom és művészet.

* Laura Dalok. 1888—1898. Irta Erdélyi Zoltán. A jeles poéta ezen czim alatt irt szerelmi dalait kiadja. A könyv diszes kiállításban f. évi október 15-én fog megjelenni. A szerző kéri az előfizetési pénzt címére Budapest, Múzeum-körut 15 sz. alá küldeni. Egy példány ára egy korona. Az új művet, melyben a sziv leg-szentebb érzése van megénekelve, melegen ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe. Ezen szép dalokból néhányat holnap közlünk tárczánk elején.

azért kissé késtünk. Pedig kocsin mentem, hogy hamar megjárjam.

— És a mamánál megint eltöltött vagy három órát s az alatt váratta a kocsit! Szép gazdálkodás! Talán villamoson is járhatna! Az a fiakker nagyobb uraknak való, mint mi vagyunk! Pláne azért, hogy a mamához járjon! Még érteném, ha elmennék ide, oda, de maga sehova se akar jönni! Mint valami apáca, úgy szeretne élni! A maga kedvéért én is elszokom már lassankint az embe-rektől.

— Ugyan édes Béla! Tegnap is éjjel után jött haza!

— Kérem az szaktanácskozás volt! Az államtitkár hívta össze.

Bertácska szegény nem szól semmit. Ismeri ő már ezeket a szaktanácskozásokat. Csendesesen letörül egy könyecsepet és kimegy a szobából sürgetni az ebédet.

Készen is van hamarosan, de Béla ur kijelenti, hogy már nem éhes. Majd megkóstolva az ételt, eltolja a tányérját:

— Különb is lehetetlen! Majd csak vacsorázom künn a szigeten! Hiszen tudja, a rendes csütörtöki vacsorák! Ott legalább jóízűen ehetik az ember!

Ezeket a kedves csütörtöki vacsorákat is ismeri a felesége. Majdnem mindennaposak. Hol névnap, hol előléptetés. Hol más alkalom! Már nem is mer szólni értük!

Mikor azután a férj uram alaposan lehordta az egész ebédet, szivart keres elő és rágyujtva, távozni akar.

— Már elmegy? — kérdezi a felesége szomorúan.

— Nem szereti a füstöt, hát megyek.

— Ki mondta, hogy nem szeretem! Olyan boldog vagyok, ha láthatom, ha maga mellett ülhetek! S ha a szivarfüstöt is szeretem! Ne menjen el! Jobb fekete kávé is kap, mint a kávéházban!

— Ha épen akarja, hogy itt füstöljek, maradhatok!

És Béla ur fujja, fujja a füstöt, mint valami török pasa, a nélkül hogy egy szót is szólna.

A szegény asszonyka egy darabig csak ül mellette és beszél neki erről is, arról is, de ő mintha nem is hallaná. Végre is megunja a dolgot és kimegy a szobából:

— Ugy látom terhére vagyok, hát hát megyek!

Nem is nagyon tartóztatja! Legfeljebb udvariasságból mondja:

— Maradjon! Ne vegye rossz néven, ha elmerülök a gondolataimba, de anyai bajom van a hivatalban s annyi munka! Ilyenkor jól esik egy kissé pihenni!

Hanem azért nem sokáig pihen! Alig megy ki a felesége, ő is veszi a kabátját és távozik; lefelé menet a lépcsőn, halkán mormolja:

— Milyen unalmas is idehaza!

III. Mikor a baba az ur.

A harmadik esztendőben azután egy nagyon egészséges gólyamadár érkezett meg Béla urékhoz. A kis baba olyan egészséges volt, mint a makk és a kis mama szebb, mint valaha.

S mihelyt a kis lurkó három hónapos születése napját megülték, Béla ur rögtön új névjegyeket rendelt magának: idősebb Babarezy Béla felirással.

Épen ezeket hozta haza a hivatalból, nagy örömmel rontva be a felesége szobájába:

— Kis mama, nézze csak!

A kis mama szótlan a bölcsőre mutat, a hol a kicsike alszik:

— Menjen ki, mert felkölti!

Es idősebb Babarezy Béla ur szótlannul kitakarodik a kis souverain birodalmából és bevonul a szobájába, a honnan csak három óra felé hívja elő a felesége:

— Kész az ebéd? — kérdi örömmel.

— Még nincs, de nézze meg a babát, már felébredt.

Es idősebb Babarezy Béla ur a legnagyobb gyönyörűséggel nézi, hogy nyitogatja ki nagy kék szemét a baba, míg a szakácsné a pelenkát hozza elő, a szobaleány pedig a baba ruhácskáját.

Es idősebb Babarezy Béla ur ismét elfelejti, hogy már délutáni három óra van és hogy a szakácsnének más dolga is lenne, mint baba pelenkát keresni elő.

Es azután lassankint elfelejtkezik a csütörtöki és egyéb napi vacsorákról is, mióta a babát egyszer éjszaka felköltötte.

A mama pedig megelégedik a fiakkerről és a csipkebuzatos selyemruháról, mert spórolni kell a kis zsarnoknak, a kinek majdan jogász és huszáronkéntes korában pénzre lesz szüksége.

Végezetül pedig mind a ketten megelégednek róla, hogy volt idő, mikor a háznál más ur is volt, mint ez az enni-való, öklömnyi kis kölyök, a kinek a kedvéért még a szivarozásról is leszokik a papa, mióta a mama ráfogta, hogy köhög a füsttől...

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákig csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-11 és d. u. 2-5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákig, ünnepnapokon d. e. 11 órákig.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10-12. Többi napokon d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6-ig.

Famunkatánítás. A közügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2-4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán es pénteken haladócsoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 óráig.

— **Átutazó kir. hercegek.** Tegnap este magas vendégek időztek néhány perczig a debreczeni pályaudvaron: *József Ágost* és *Salvator* kir. hercegek, akik az esti gyorsvonattal 6 óra 49 perczkor érkeztek meg s öt percz várakozás után tovább utaztak Máramarosba, — a hol szarvasra fognak vadászni. A kir. hercegek udvari salon kocsiban ültek, a amelyből nem szálltak ki.

— **A vízvezetési munkálatok.** Debreczen városa tudvalevőleg tízezer forintot szavazott meg a vízvezetési előmunkálatokra, melyek állami szakértő vezetése és házi kezelése mellett eszközöltetnek. A mérnöki hivatal néhány nap előtt hozzáfogott a víz kutatáshoz. Mindenekelőtt próbakutakat fúrtak és pedig legelőször a Tőzö folyása körül a Nyulás közelében. E célból *Ábrahám Sándor* állami kutató szept. 2-dika óta városunkban időzik.

— **Évmegnyitó ünnepély a kollégiumban.** Az oratórium szent falai közt felzug az orgona és ezer ajakról csendül meg ének:

„Te benned biztunk eleitől fogva“ ...

És száll, száll az ének az egek urához s a ki ő benne bizik, nem csalatkozik.

Ez a magasztos ünnepély az, mely a tanuló ifjúságot közelebb hozza a tanári karhoz, hiszen együtt fohászkoznak, egyet kérnek.

A fogékony ifjui szív, meghatottan száll magába, igyekezetet, törekvest fogad. Ma még nem kezdődnek az előadások. 12-én hétfőn fog megnyitni, mikor már teljes számmal begyűnek az ifjak.

Tudósítónk az ünnepélyről a következőket írja:

Reggel 9 órákig a főiskola ifjúsága élén a tanári karral az oratóriumban gyűlt egybe istentiszteletre. A régi híres terem zsufolásig megtelt az ifjúsággal, de rajtuk kívül a szülők nagy része is jelen volt, valamint városunk társadalmi életének kiválóbbjai. Ott voltak *Kiss Áron* püspök, *Simonffy Imre* kir. tan. polgármester, *Szell Farkas* kir. táblai h. elnök, *Kölcsey*

Sándor tábla bíró, *Mitrovics Gyula* lelkész, *Márk Ferencz* lelkész, *Vecsey Imre* t. főjegyző, *Aczél Géza* főmérnök, *Márk Endre*, *Ronesik Lajos* tanácsnok, dr. *Magos György* városi alügyész, *Boczán Elemér* állomás főnök s még számosan.

Az Istentisztelet „Jövel Szent Lélek Uristen“ ez. dicsérettel kezdődött, utána a kántus éneke következett. *Csiky Lajos* hittanár imájában áldást, kitarást kér a tanuló ifjúságra s a tanári karra. Majd ismét a főiskolai kántus éneke következett, melynek befejezésével az egybegyűltelek elénekelték a 179. dicséretet s ezzel az istentisztelet véget ért.

A megnyitó ünnepély folytatása a főiskola kistermében volt, hol csupán a tanári kar volt jelen. *Kiss Áron* püspök szép beszédben kérte a tanári kart, gondozza, nevelje az ifjúságot. Beszédjére *Kovács Sándor* dr. jogakadémiai igazgató válaszolt. *Simonffy Imre* lelkész szavakban mint egyházi főgondnok s mint polgármester lelkesen üdvözölte a tanári kart s kitarást kívánt nekik. Mig ez az ünnepély tartott, az alatt a főiskola díszterme megtelt az ifjúsággal s nagyszámú közönséggel. A díszteremben dr. *Kovács Sándor* jogakadémiai igazgató tartotta meg nagyszabású tanév megnyitó értekezletet, melyet holnap számunkban egész terjedelmében közlünk.

Ezzel véget ért a megnyitó ünnepély s holnap már ismét megkezdődik a tanítás a kollegium falai között.

— **Amerikai lelkész Debreczenben.** *Sztecovics Miklós* gör. katolikus lelkész aki a New-York környékén megtelepedett magyarországi tót atyafiak lelki ügyeit el látja, ápolván köztük a hazafias érzületet, három hónapi szabadságra hazaérkezett s ma Debreczenben időzött. Itt régi iskolatársát, *Koncz Ákos* felelős szerkesztőt látogatta meg a szerkesztőség helyiségében.

— **Uj orvos.** A debreczeni orvosi kar egy kiválóan képzett, rokonszenves ifju taggal szaporodik. Dr. *Láng Sándor*, az összes orvos tudományok tudora, vizsgázott tiszti és törvényszéki orvos, a debreczeni közkórház sebészeti osztályának már két éven keresztül alorvosa, működését immár a városban is megkezdette. Rendel az alföldi takarékpénztár főtéri házában az első emeleten.

— **A kápolna megszentelése.** A „Mi Asszonyunkról nevezett szegény Iskolanövér“ debreczeni kolostorában a napokban történt a csinos kápolna megáldása. A kápolnában különösen a művészi kiviteli oltár ragadja meg a figyelmet; rajta három szép szobormű: *Jézus* legszentebb szive, *Szent Anna* és *Szent Lőrincz*. Az első, kinek a tiszteletére az egész kápolna van; a másik kettő pedig védőszentje a két alapítónak: *Svetits-nének* és dr. *Schlauch Lőrincz* bíboros püspöknek. A megáldást *Wolafka Nándor* dr., v. püspök végezte s azután ugyan ő énekes misét mondott. Evangélium után a püspök amily rövid, ép oly emelkedett, szép beszédet intézett a kolostor lakóihoz, buzdítván őket a kötelességek teljesítésén kívül a Legszenetebb szív, Oltári szentség kiváló tiszteletére, Szt. Anna és Szent Lőrincz példájának követésére s a két nemeskeblű alapító iránti kegyeletes hálára.

— **Lélekjárás Balmazújvároson.** A hajdumegyei Balmazújvároson történt ez a romantikus történet, mely nagyban izgatja a nép kedélyét. Balmaz-Ujvároson ugyanis az a hír járja, hogy a Haraszi-féle vendéglőben minden éjjel megjelen a meghalt volt vendéglős és felesége lelke és mindent összetörnek a belső szobában.

Haraszi Gábor, a nagy vendéglő tulajdonosa ugyanis a télen halt meg, a nyáron pedig a felesége költözött el az élők sorából. A szomszédok a vendéglőt úgy bérelték ki, hogy a hasznot a meghalt *Haraszi-pár* gyermekei huzzák. — Most hogy híre jár, hogy hazajár a *Haraszi-pár* lelke naponkint nagy csoportosulás van a ház előtt. Doronggal, ásóval, kapával jelennek meg s fenyegetőznek, hogy agyonütik a lelkeket, mert a holtaknak a sirban van a nyughelyük, mit zavarják az élőket. A csendőrőrmester csendőrökkel töretett a vendéglő azon szobájába, a melybe állítólag a lelkek járnak s tényleg a szobában minden fel volt hányva, agynemű kiszórva, egymásra dobva. Mutól két csendőr őrzi a szobát s a nép most kíváncsian várja, hogy a lelkeknek lesz-e bátorságuk megjelenni.

— **A debreczeni jótékony nőegyesület** április 11-én, délután négy órákig az árvaház üléstermében választmányi gyűlést tart, melyen a következő ügyeket tárgyalja: 1. Az utolsó évnegyedes segély megállapítása. 2. Intézkedés a tisztújító közgyűlésről. 3. Folyó ügyek.

— **A nagyváradi honvéd hadapród iskolába** a növendékek már behívaták; a főlvételi vizsgálatok szeptember 26-30-án vesznek. Az ünnepélyes megnyitás, melyre báró *Fejérváry* miniszter is leutazik Nagyváradra, a király névnapján, október 4-én lesz.

— **Az ev. ref. kollegium gazdasági bizottsága.** folyó hó 10-én, holnap délután 3 órákig igen fontos tárgysorozattal ülést tart.

— **Iskolaszéki ülés** A községi iskolaszék folyó hó 10-én délelőtt 11 órákig ülést tart.

— **Nemesszivü alapítvány.** Id. Nagy Sándor mezővárosi lakos felesége, néhai *Küry Julianna* emlékére 1000 forintnyi alapítványt tett, melynek kamatait a mezővárosi áll. fels. leányiskola szegénysorsu növendékei fogják élvezni. A nemes család magában hordja jutalmát.

— **Megtámadott előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter *Mindel Jenő* nyiregyházi lakosnak az általa Nagy-Kállótól Nyír-Adonyon át Szent György-Ábrányig vezetendő helyiérdekű vasútra kért előmunkálati engedély kiadását megtagadta.

— **A kecskeméti népgyűlés.** Most, hogy e hó 18-ikán a helybeli 48-as függetlenségi párt népgyűlés tartására kért engedélyt, nem lesz érdektelen elmondani, hogy miképpen végződött Kecske-méten egy ilyen hasonló vállalkozás. Levelezőnk ugyanis a következőket írja a fiaskóról:

Még ebben a függetlenségi fészekben sem lelkesednek a különálló vámtérületért, mert tudják, hogy ez épen a magyar mezőgazdaságot sújthatja a legjobban, talán végzetes válságba kergetheti. Még ezek az egyszerű, de józan gondolkodású parasztemberek is helyesebben tudják megítélni a gazdasági egységes terület jelentőségét, mint ezek a szélsőbaloldali honatyák, kik pedig a nép vezetőivé erőlködnek. A kecskeméti külön város népgyűlésen alig néhány száz ember vett részt és épen nem igaz, hogy azon ezeken lettek volna jelen. A kecskeméti földműveléssel semmiféle Kossuth párt el nem tudja hitetni, hogy jobb dolga lesz, ha különálló vámtérület lesz Magyarországon, mert tudja, hogy ezzel egy olyan nagy bírodalomnak, mint Ausztria, elvesztő fogyasztó közönségét a magyar mezőgazdasági termékekre nézve. — Aztán m

haszna, ha még olyan aranykalászos is lesz a magyar Alföld, ha szűkebb lesz a piac, kevesebb lesz a fogyasztó. Ez pedig ezeknek a negyvennyolcas és Kossuthista kecskeméti földmivéseknek olyan erős meggyőződésök, hogy ezt a népgyűlés szónokai sem tudták megingatni. A gyűlésen a szónokok még külső sikert sem tudtak elérni. A ezélt hatás pedig olyannyira elmaradt, hogy a gyűlésről hazatérők épen nem lelkesedtek többé a külön vám területért, sőt legfőbb vágyuk hogy ha lehetséges, maradjon meg a mostani állapot.

És mi erre csak azt mondjuk a klasszikus költővel: *Ex uno disce omnes...*

— **Egy urnő szerencsétlensége.** Tegnap délután városzerte részvétet keltett egy szerencsétlenség híre. Dr. Mariska György ügyvéd neje a szerencsétlenség áldozata. A fiatal urasszony tegnap délután hatóra előtt gyermekeinek csokoládét akart főzni, s nem vette észre, hogy a szeszfűző alján még égett, hanem a telt üvegből töltött, mire az üveg szétrobbant és az égő folyadék szétömlött a fiatal asszony sugar alakján borzasztó égési sebeket okozva.

Az emeleten még Kardos László nagykereskedő lakik, a folyosón pedig az üzleti segédek szobája van. Brózik segéd éppen a szobájában volt, mikor a sikoly hallatára berohant Mariskákhoz, az urasszony tetőtől talpig lángba borulva, arcán a kétségbeesett rémület, végzetlenül fájdalom kifejezésével rohant férjéhez, aki önfeláldozóan igyekezett megmenteni saját élete kockázatával. A mentésben derekasan részt vett, mint mondják Brózik is. De minden önfeláldozás nem segíthetett már azon, ami megtörtént. Menekülés közben a levegő árama még élesztette a tüzet. A mentés csak arra szorítkozhatott, hogy a lángokat elfojtsák. Ez sikerült is olyképp, hogy ágyterítőt, pokrócot borítottak rá, de akkor már égési sebek borították el a fiatal nő szép alakját s maga az önfeláldozó férj is megsérült, néhány égési sebet kapott, ugyszintén Brózik segéd is. A jelenet borzalmasságát növelte az a körülmény, hogy a konyhában Kovács Róza a sebesült eseléd borzalmasan jajgatott.

A szerencsétlenség hírére pár percz múltán ott termettek *Balkányi* Ede dr., *Uy* Kálmán dr., *Nagy* Kálmán dr. és *Tüdős* Klmán dr. És néhány pillanat alatt kórházzá alakult a pár percz előtt még oly boldog családi fészek. Szomoru kórházzá, melynek falai közt nehéz sóhajtasok hallszottak.

— **Fellebbezés a felfüggesztés ellen.** Említettük, hogy a b.-ujvárosi járás főszolgabírója *Ferenczy* Elek közokirat hamisítás s több rendbeli visszaélés miatt állásától felfüggesztette s fegyelmi vizsgálatot rendelt el *Kaszás* József b.-ujvárosi főjegyző ellen. A főjegyző a főszolgabíró végzése ellen fellebbezett s fellebbezését, mely több oldalra terjed, tegnap adta be a főszolgabírói hivatalnál.

— **Népgyűlés.** A debreczeni függetlenségi párt szeptember 18-án délelőtt 11 órakor népgyűlést tart. A polgármester megengedte, hogy a népgyűlést a városi széképületben tarthassák meg.

— **A szerelem gödröcskéi.** Így nevezik tudvalevőleg azokat az apró mélyedéseket, melyeket gyakran lehet látni egyik-másik asszony állán, arcán. Azt mondják, hogy a férfiak többségének tetszik az ilyen gödröcske és mert az asszonyok is tudják ezt, nagy sikere lesz annak a fiatal lénnyel orvosnak, aki a szerelem gödröcskéi mesterséges előállítását fődözte föl. A készülék, a mely erre szolgál, nagyon egyszerű. Fából készült lárva ez, a melynek

belsejében kis kidudorodások vannak. Ha egy szép, vagy kevésbé szép asszony este, a mikor aludni tér, az arcára teszi ezt a lárvét, akkor, mint a fölfedező mondja, mire a kelő nap fölébreszti álmából, a legpompásabb szerelem gödröcskéi vannak az arcán. A kidudorodásokat egyik helyről a másikra is lehet tolni, egészen el is lehet azokat tüntetni és így az asszonyok, a mint kedvük tartja, az arcukra, az állukra, az ajak alá varázsolhatják a gödröcskét. Ha igaz mindaz, akkor a fiatal orvosnak nem kell többé betegeket gyógyítania, mert amugy is gazdag ember lesz nemsokára.

— **Ellenőrzési szemle.** A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztálya közli, hogy a cs. és kir. 39. gyalogezred kerületi hadkiegészítő parancsnoksággal egyetértőleg megállapított terv szerint, az ellenőrzési szemle városunkban a cs. és kir. 39. gyalogredbeli katonákat illetőleg 1898. évi október hó 11. és 12-én, az idegen ezredbeli debreczeni illetőségű katonákra október hó 13-án és az idegen illetőségű, de városunkban tartózkodó bármely fegyvernemhez tartozó katonákra nézve október hó 14-én és 15-én, a pót-szemle végre 1898. évi október hó 29. és 30-án reggel 8 órakor a „Pavillon“ lak-tanyának észak-nyugati részében fekvő 11. számú épületben fog megtartatni. — Miután az ellenőrzési szemlére megjelenni kötelezett katonák behívása — az eddig szokott módtól eltérőleg a védtörvény utasítás III-ik rész 36. §. 1-ső pontja értelmében nem behívó jegyek, hanem az általános és nyilvános hirdetmények kifüggesztése és kihirdetése által eszközöltetik, az ellenőrzési szemlére minden bármely fegyvernemhez tartozó hadseregbeli s tengerészeti, tartósan szabadságot és tartalékos katoná, különbség nélkül arra, ha valjon az illető Debreczenben illetékes, vagy pedig városunkban csak ideiglenesen tartózkodik, katonai igazolványi könyvecskéje elhozatala mellett, a fent említett helyen és időben, minden további idézés vagy felhívás bevétele nélkül, az ellenőrzési szemlére megjelenni tartozik. Az 1897. évi szeptember 13-án kelt XI. sz. m. k. honvédelmi miniszteri rendelet szerint az ellenőrzési szemléhez utazó nem tényleges állományú katonák, ha magukat a katonai igazolványi könyvvel az állomás pénztáránál igazolják, a katonai díjszabásban megállapított menetdíj kedvezményben részesíttetnek, illetve katonamenetjegygyel utazhatnak. Hogy pedig az ellenőrzési szemle által mindenki foglalatosságában a legrövidebb időig gátoltassék, a megjelenésre a következő sorrend állapítatik meg, ugymint: Az 1898. évi október hó 11-én az 1888. 1889. 1890. 1891. és 1892; az 1898. évi október hó 12-én az 1893. 1894. 1895. 1896. és 1897. évben a cs. és kir. 39. gyalogezredbe sorozott tartalékos és póttartalékos katonák. Az 1898. évi október hó 13-án az 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895. 1896. és 1897. ik évben más csapathoz sorozott: u. m. huszár, szekeresz, tűzér, utász stb. és az 1898. évi október hó 14. és 15. Debreczenben tartózkodó idegen illetőségű bármely fegyvernemhez tartozó cs. és kir. szabadságos és tartalékos katonák. Végre az 1898. évi október hó 29. és 30-án tartandó pót-szemlén minden, a főszemlén elmaradtak tartoznak a fentebb kitűzött helyen és órában idejekorán és pontosan megjelenni és pedig úgy, hogy 29-én a 39-ik gyalogezred és 30-án az idegen illetőségű és idegen ezredbeliek jelennek meg szemlére. Az ellenőrzési szemlén megjelenni nem köteleztetnek azok, kik az 1898. ik évben tényleges szolgálatban állottak, továbbá a folyó évben katonai kiképzetésben vagy fegyvergyakorlatokban részt vettek. Azok, a kik utószemlén fognak megjelenni s főszemléről elmaradásukat nem tudják igazolni; és azok, a

kik a pót-szemléről is elegendő ok nélkül elmaradnak, katonai fegyelmi büntetés alá fognak vonatni.

— **Kedélyes elkeresztelés.** Kupferstich Gézáné, kolozsvári uriaszony, egyik Székely udvarhelyi barátnéja által egy székely leányt fogadott fel eselédnek. A székely leány tegnap érkezett meg a vasuton és a neki adott utasítás szerint, — még az este felkereste új gazdáját.

— Minek hívják? — kérdezte a házi-asszony, mihelyt megérkezett.

— Katinak, instálom.

— Ejnye, de csuf neve van. Már én magát Julisnak hívom, mert így hívták a másik eselédemet is.

A leány belenyugodott a keresztelésbe. Másnap tejért küldötte az asszony.

— Mondja csak azt, hogy maga a Kupferstich Gézáné eselédje.

— Igenis nacsesága.

A leány kifordult a kapun, de alig telt bele pár percz, visszatért, mert a név kiment a fejből.

— Nacsesága kérem, elfelejtettem a nevet, hogy is tetszett mondani.

— Kupferstich Gézáné.

— Jaj nacsesága! Olyan furesa név az, hogy sohase marad meg a fejembe. Engedje meg nagysága, hogy Nagy Mihálynénak hijjam, mert u gy hitták a másik nacseságát is, ahol eddig szolgáltam.

x **Egy hat szobából** és mellékhelyiségekből álló, ujonnan épített házban lévő lakás az Arany János (Kádas) utcában kiadó.

x **A jó hírnevű Kossuth kávéház, étterem és szálloda** ismét fényes és új berendezést nyert az áldozatkész bérlő Sporni Gyula bőkezűségéből, ki nagy sulyt fektet arra, hogy úgy helybeli, mint idegen utazó vendégei nappal és éjjel a legkitünőbb ételt és italt kapjanak jutányos árban, pontos kiszolgálás mellett. Hirdetési rovatunkban levő közleményére felhívjuk a közönség figyelmét.

Élő szobor az országuton.

— Egy földbirtokos titokzatos vége. —

Szeged, szeptember 8.

Hihetetlenül csodálatos és titokzatos eset áldozata lett tegnap egy bácsalmási földbirtokos, *Kráhl* Lipót, a kinek Szegeden is sok ismerőse van. Ezt a szerencsétlen uri embert úgy találták meg az este az országuton a kocsija s lovai mellett állva, mint egy élő szobrot, Állt egy helyben, kezében a magasan tartott ostorral és élet már nem volt benne. Mozdulni nem tudott, a kérdéseket nem értette, feleletet nem adott.

Még arról nincsen hír, büntényről van-e szó, vagy valami csodálatos, szomorú szerencsétlenség következtében állott be a szánandó ember titokzatos vége. Mert azt írják, hogy meghal rövid idő múlva az élőhalott.

Egyébként a tudósítás e titokzatos esetről így szól:

Kráhl Lipót földbirtokos 6-án délután 4 óra tájban saját kocsiján kiment a község közelében fekvő földjére, hogy onnan burgonyát szállítson be.

Hazafelé indulva, nem tudni mi történt, de az tény, hogy a falusi kisbíró este fél hatkor az országuton meglátta Kráhl kocsiját, mely ott állt az út közepén. Kráhl pedig felemelt ostorral állt a kocsii mellett. A kisbíró megszólította, de választ nem nyerve, közelebb ment Kráhlhoz, ki mozdulatlanul, meredt szemekkel bámult maga elé. A kisbíró megérintette, erre sem eszmélt fel Kráhl.

A kisbíró erre az eszméletlenül álló embert egy arra haladó ember segítségével a kocsira tette és behozta a faluba

lakására, egyben pedig jelentést tett az előjárásnál a rejtélyes esetről.

Rejtélyesebbé teszi az esetet, hogy a kocsis Kráhlal ment, holott az országúton megtalált kocsinál Kráhl egyedül volt. A kocsis már nem volt vele. A lovak csendesen álltak a kocsi előtt, pedig valószínű, hogy menésüket csak megállításra hagyták abba, Kráhl helyzete is megfoghatatlan, hogy került le a kocsirol s miért nem esett el, midőn eszméletét veszítette.

Még ha büntény is volna az egész dolog, megmagyarázhatatlan s lehet, hogy örök homályban marad.

Kráhlt a kiküldött hatósági orvos azonnal vizsgálat alá vette és konstata, hogy rajta külerőszak nyomai nem találhatók, mindazonáltal a tünetek oda mutatnak, hogy a szerencsétlen ember büntény áldozata lett.

Mindenesetre rejtélyes az eset, különösen az, hogy mi történt addig, míg a kisbíró megtalálta és hogy jött le Kráhl a kocsirol. A hatósági orvos véleménye szerint lehetetlen és megfeythetetlen az a helyzet, amelyben a szerencsétlen embert a kisbíró feltalálta. Tegnap este óta fekszik Kráhl öntudatlan állapotban és az orvosok véleménye szerint a halál elérézése csak pár óra kérdése.

A titokzatos ügyben megindították a legszigorubb vizsgálatot. Az tény, hogy nehezen fog a titok kiderülni.

Régi nóta.

Kis városi nagy vendéglő hosszú tisztis asztalánál, a kis városi unalmakra kárhoztatt, sötét huszár ezred, egy eskadronjának öt tisztje közül, csak Béry hadnagy ur, ül nagy busal az asztal végén.

Bajtársai, a szomszéd városba, valami elite-bálra lovagoltak át, csak ő nem tudott ezredesétől 24 órai „Dienstfreit“ kiesikarni... Mert hát ő nem tud a kövér ezredesnének hizelegni.

Kutya kedve is van ám a hadnagy urnak, nem izlik, nem kell neki semmi. Hogy is izlenék; mikor a város ünnepelt szépsége mondta, hogy ott legyen ám, mert neki szánta a második négyest, most ő biztosan az öreg pénzes gróffal mulat, aki mióta özvegy ember, nagyon érdeklődik a ritka szép, előkelő, de szegény Darabán Katinka iránt.

Hej, pedig ha látná a hadnagy ur, hogy az asztal végén a koresmárosék Mariskája milyen szerelmes áhitattal nézi, milyen szeretettel simogatja, még a mérges buldogg kutya-ját is — csak azért, mert az a kutya — az övé...

Oda se néz. Fizet. Haza indul, támolygó léptekkel megy végig a hosszú ivón, még csak egy, jó szava sines a koresmárosék Mariskájához...

Haza érve, a sport képekkel, arzékekkel, fegyverekkel díszített szobájába — végig veti magát — úgy amint az ágyán a lázas gondolatok egymást érik agyában.

— Mit tehet ő róla, hogy az apja, a nemzeti casinóban a nemzeti csöndesen rohamosan veszítette el egész vagyonát. Hát arról tehet-e, hogy az édes anyjától kapott utolsó pénzét elnyerték tőle a bookmakerek... hiszen a „Stevartont“ még 3 reával is szívesen megfogadta az utolsó kucséber is. — Milyen boldog lett volna, pedig ő — a Kató-jával! Eh, felfogja világositani a leányt.

Lázas álmódosásából, a fekete bajuszu kapitány, az ezred Don Juanja zavarta fel, aki a városból való vissza lovaglása közt benézet egy stamperli cognacra az ő Palikájához. A kapitány egy kicsit illuminálva volt már. Sok mindent össze-vissza beszélt — aztán csak úgy kiszaladt a száján, hogy a vén gróf eljegyezte — Katót, hozzá tette

milyen kár e lányért! Egy lány sem tudta a valzert olyan kedvesen táncolni, mint a Kató... El is kezdett egy Strauss-féle valzert füttyölni — ez volt az ő gyász-indulója a szegény Kató felett. Aztán a fekete bajuszu, kapitány felkecmezelt, hogy ő bizony hazalovagol aludni, úgy is nagyon álmos.

Szegény Pali! mintha szíven szurták volna. Hát ilyen könnyen elbizta őt az a leány felejteni: a soupé csárdás alatti vallo-más, forró kézzorítások... hát ez volt minden? Eh! jobban is van így. Ez a világ sora, jártak így már többen is... de csak azon vette észre magát, hogy fáj valami nagyon — talán a szív? sir — sir keservesen... — Hujahó.

Bekiáltotta Miskát, a legényét, hozzon neki pezsgőt, meg a cigányt a hol találja, küldje azonnal hozzá — egész bandával. Vigan akar ma lenni — so'se halunk meg.

Miska legény hozzá lévén szokva a hadnagy ur extravagantiáihoz hamar teljesítette a vett parancsot, hozott a koresmárosból egy kosár pezsgőt meg Imrét hatod magával.

Ráhuza, Imre keservesen, a hadnagy ur kedvenc nótáját:

Gyöngyvirágos selyem kendőm esküvőre va-
[rattam,
Jó lesz majd az szemfedőnek, hogy ilyen
[arván maradtam.

Közzéjük ült Pali, kezében egy kis amateur fényképpel — sirva csókoltá azt a képet. Telt az idő. Hajnalodott. A pezsgő is el kezdett már dolgozni: ekkor Pali, a cigányokkal, meg a Miskával már régen bruderschaftot ivott. Egyszerre csak kiugrik a szoba közepére és jár Miskával valami csárdást, járja lélekzet fogytaig — aztán elsikkantja magát:

— Ki innét, kinek lába van.

Futottak is a füstösök. A hátra maradt bögöst már a bögöbe akarta dugni — de csak kilökte a bögöt, — utána a bögöst. Imrének utána dobta egész bugyelárisát.

— Elhuzzad a nótám, a temetésem.

— Soká lesz még az, hadnagy uram.

Amint egyedül találta magát Pali a szobában: egyszerre kijózanodott. Valami meg nem magyarázható, kimondhatatlan fájdalom nyilalott át egész lényén.

Tántorogva haladt ágyához, s a falra akasztott szolgálati revolverét levéve — még egyszer megcsókoltá azt a kis képet — keskenyblouse-nát felgombolta: szívére illesztette a képet — a képre a revolver hideg csövét... egy dörrenés... és a szolgálati fegyver megtette a maga kötelességét. Béry Pál hadnagy urnak — vége volt.

Fényes katonai parádéval temették el. Kató hozzá ment a vén gróffhoz, most Pesten élők a saions.

Hanem a koresmárosék Mariskája az csak fogy, sorvad, tavaszra már rá is teszük szegénykére a szemfedőt.

Bodri.

Vegyes.

Szerény turista. Mondja kérem Csavagi ur, az idén nem megy az Alpesekebe?

— Nem. A mult héten leestem az első emeletről és az idén be fogom érni ennyivel.

Ritka temetés. Párisban a napokban temettek el egy Auffinger nevű magnétizőrt. kinek anyja híres szonambula. A temetésen Páris összes gondolatolvasói, spirítisztái jóvendőmondói, kártyavetői és hipnotizálói megjelentek.

Amerikai humor. Maud kisasszony: Reginald megkérte a kezemet. Csak az a baj, hogy nincs benne üzleti szellem.

Bankár: Hadd el leányom! Egy fiatal ember, aki egy milliomos leány kezét megkéri — ez már maga is egy üzleti szellem.

*

Tanító: Tommy, nevez meg nekem egy olyan testet, a melyik nem átlátszó.

Tommy: Mióta a Röntgen sugarakat fölfedezték, olyan test nincs!

*

Wheeler: Mi hasznuk van tulajdonképpen a lovaknak? Kinek kellenek már lovak?

Sprockett: Ugyan, hát kinek a bőréből csinálnák a bicikli nyergeket, ha lovak nem volnának?

*

Tibbs: A menyasszonyomnak 30000 font hozománya van. Mit csinálnál, ha ilyen feleséget kapnál?

Lawcon: Semmit.

*

Tanító (komolyan): Willie, miért nem jöttél ma reggel iskolába?

Willie: Nem jöhöttem tanító ur! Valakit lincseltek és én segitettem.

*

— Te, a rossz piktoroknak nagy szerencsájuk van.

— Miért?

— Mert azokat sohasem akasztják fel.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.)

47.

— Irta: Francisco de Renzis. —

Fordította: Váradí Ödön.

(Folytatás.)

XVIII.

Camilla egyedül maradt. Ijedtében kiabálni próbált s segélyt hívni, de csak egy gyenge hörgést hallatott. Jegyese után akart sietni, de nem volt ereje, hogy felemelkedjék, fehér kezecskéi égnek emelkedtek, azután eszméletét veszíté s a padozatra hanyatlott vissza.

A mint Szignor Forneri a Via Carlo Alberto clubból, hol barátjával rendszeren egy partit játszott, hazajött s Camilla szalonjába lépett, ki őt rendszeren várni szokta, elbámult, midőn ott senkit sem talált.

Hirtelen gyenge panasz hangot hallott a kályha mellől, oda sietett, ott látta leányát a szőnyegen mozdulatlanul feködni.

Camilla mély álomból látszott ébredni (mert ő szóllitá lágy hangon apját.) Felnyitá ártatlan szemét, a nélkül, hogy eszméletlensége okára emlékezne.

De miután atyja ölései folytán ismét eszméletéhez jutott, keserves sirásban tört ki.

A szegény Forneri leányát kérdésekkel halmozta el, de az, ki egyre indulatosabb s felindultabb lett, nem tudott egy szót sem kiejteni, mely a bankár előtt e nagy fájdalom okát megfeytette volna. Minden újabb kérdésnél még szorosabban ölelte át atyja nyakát, mintha egyedül ő volna képes nyomorából megszabadítani, mintha azt hinné, hogy atyja szavai által képes lesz kedvesét visszahívni.

Szegény Forneri, évek óta nem látott könyeket bálványozott leánya szemében. Azt hitte, hogy a szerelmesek egére könyed felleg borult, s egy pillanatil nevetett. miközben ifjuságára, Lucziával való élénk társalgásaira s annak hirtelen rossz kedvére, rég elmúlt szerelmi idejök-

ben gondolt, de csakhamar észrevette, hogy tévedett Camillára vonatkozólag.

Camilla szemében egy nagy szerencsétlenség jelentékeny jeleit vette észre s megindult szívvvel hallgatta a töredékes szavakat; melyekkel, a szegény leány a megesett dolgot elmondta.

Az atya is heves fájdalmat érzett Venturelli viselkedésének hallatára szívében. A miként a haldoklónak első hideg borzalma, a rettegett halál közeledtét jelenti, ugy ezen fájdalom tisztán s jelentőségteljesen mondá neki, hogy reá nézve eljött a küzdelem órája, mert sejté az atya, hogy a fiatal kapitánynak ezer hirtelen, megfejthetetlen viszonzása által Camillának boldogsága, sőt mi több, élete van kockázára téve.

Elhatározottan rázta fejét s halálos küzdelemre látszott magát elszánni. Zivatar huzódott laka felé; dacolni akart vele. Az atya, a bankár, a nyugodt lelkületű, vidám lényű férfi eltűnt. Szemei vilámokat szórtak, heves felindulásba jött, homlokán elhatározottság mutatkozott. — Egész erejében, egész szépségében levő férfiú képét mutatta.

Szeretetteljes szavai hallatára, de még inkább, midőn ránézett, a bizalmat Camilla szívébe újból visszatérni érde s reménye támadt, hogy még boldogság s gyönyör lesz osztályrésze.

Forneri a szegény elhagyott leányt karjaiba zárta, mintha egy láthatatlan ellenség ellen akarná védelmezni.

— De... vissza fog térni Fortunato? — kérdé atyját oly aggodalmasan, mintha tőle a végzet hajthatlan határozatáról értesülne.

— Vissza fog térni, — felelé a bankár lakonikusan, nyugodtan, mint olyan, ki biztos arról, hogy ígéretét beváltja.

Heves esengettyű rántás ijeszté fel a szolgálakat padjairól. De a bankár sohasem várakozott reájok. Felszakítá az ablakot, s a csendes éjen felhangzott hatalmas szava, mely a lovászoknak, kik a kocsit, mely éppen most jött haza, tisztogatták, szólt.

Pár perc múlva az oszlopos kapu bemenet alatt egy brongham (könnyű kocs) gördülése s egy tüzes ló dobogása hallatszott, mialatt egy esengettyű a szolgálakat az urtól kiadott parancsok teljesítésére szólította.

A bankár, köpenyében burkolva, lezállt a lépcsőkön s a kocsinak kemény, parancsoló hangon egy lakás címet jegezett fel, mire a kocsit gyorsan megindult. Forneri pedig gondolkozva a kocsit szögletébe ült.

De nem volt ideje, hogy zavaros gondolatait rendezze mert a kocsit a Via Barbaraux egy szegény kinézésű házaes kája előtt megállott. Kiszállott s erősen meghuzta a esengettyűt: elhalló távoli hang hallatszott a távoli homályos kapu aljban, de a ház lakói nem látszottak vele törődni, a mennyiben senki sem adott életjelt.

Forneri újból még erősebben esengetett, de a esengettyű már mindent megtett a mit tehetett, csak nem adott erősebb hangot.

Az idő haladt. A magányos vándor ki köpenyében burkolva sietve haladt az uton, elmentekor szánakozva nézett az ember s a esengettyű közötti egyenlőtlen küzdelemre, melyben, a természet minden rendje ellenére, az ember volt a vesztes fél.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni piac.

Szept. 6. heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 10100 kgr. I. rendű 8.50, II r. 8.40, III r. 8.30.

Rozs, piacra hozatott 9680 kgr. I. rendű 6.20, II r. 6.10, III r. 6.00.

Kétszeres, piacra hozatott 7500 kgr. I. rendű 7.20, II. r. 7.10, III r. 7.00.

Árpa, piacra hozatott 8100 kgr. I. rendű 6.20, II r. 6.10, III r. 6.00.

Zab, piacra hozatott 7510 kgr. I. rendű 5.40, II r. 5.30, III r. 5.20.

Tengeri, piacra hozatott 5490 kgr. ó-tengeri I. rendű 6.20, II. r. 6.10. III. r. 9.00.

Köles I. r. 4.50.

Köleskása 13.—, 12.50.

Burgonya 2.50—2.—1.80

Piaczi árucikkék:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr. aszaltszilva 36 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szépeességi 22 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsír 72, ezukor 46—48, irós-vaj 80 kr., köleskása 15 kr. lenese szatmári 26, szépeességi 30 kr., liszt Nr. O. 17½ Nr. 1. 16½ kr., Nr. 2. 16 kr., Nr. 3. 15½ kr., Nr. 4. 15 kr., Nr. 5. 14½ kr., Nr. 6. 14 kr., Nr. 7. 11 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 72 kr., sóltan 66 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilonként: Bab fehér 8—12 bab sárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00 d. zsír 72 frt, széna I. rendű 2.—, II. r. 1.80, III. r. 1.60. szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 64—66 frt, szalonna sóltan — frt, háj 72 frt, juh turó —, szappan — frt, aszalt szilva — frt borsó — frt, lenese — frt. rizs — frt, pirszén 2.00, salgotarjani 1.50, szalonkőszén 1.80, árpakása —.—.

Állatvásár.

Ló felhajtott 580 db., elkelt 350 db. Marha felhajtott 780 db., elkelt 540 db.

Húsárak: Marhahus 40, 46, 48, kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 56, 58, 60 64 kr. Juhhus 38—40 kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállítása 1.50 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 80 kr., ellátás nélkül 1.20 kr. nő ellátással 50 kr., ellátás nélkül 80 kr. gyermek ellátással 20 kr. ellátás nélkül 35.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lenese 14—16 kr., bab 8—10 kr., köleskása 12 kr.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény-társaság közlése.

1898. szeptember hó 9-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	120.85	121.35
" vasuti beruházási köt. 4½%	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	98.50	99.—
" regále vált. köt. 4½%	100.40	101.15
Osztrák aranyjárdék 4%	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4½%	101.60	102.10
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140.75	141.75

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	393.—	393.50
Osztrák hitelbank részvény	357.40	357.60
Magyaripar- és keresk. bank. r.	101.50	101.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	123.50	124.50
" 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.60	121.60
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.—	11.50
Osztrák " " "	19.75	20.25
Olasz " " "	11.50	12.—
Bazilika sorsjegy	6.25	7.75
Jó-szív " " "	3.80	4.10

Pénznomok:

Cs. és kir. arany	5.63	5.71
20 márkás arany	11.75	11.79

20 frankos arany	9.53	9.55
1 Sovereigns	12.01	12.07

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. szept. 8-án.

A készáruüzlet iránya ismét valamivel jobbra fordult és a forgalom egy kissé élénkebb lett.

A készáru buza ára 5—10 krral emelkedett. 10 krral magasabb árakat azonban csak a legjobb minőségű áruért fizettek. Az üzlet javulását különösen a malmok nagyobb vétel kedve idézte elő.

Készbuzából 30,000 mm. került forgalomba 5—10 krral drágábban mint tegnap.

Rozsban csekély volt az üzlet változatlan árak mellett.

Tengeri elkelt néhány kisebb tétel változatlan árakon.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány változatlan áron.

Eladatott:

Buza új. Tiszavidéki. 200 mm. 81-5 k. 9.49 forinton, 300 mm. 81 k. 9.20 forinton, 300 mm. 80 k. 9.30 forinton, sárga, 200 mm, 80.5 k. 9.22 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld alacsonyabb árfolyamokat jelent. Nálunk az üzlet, dacára a külföld alacsonyabb árfolyamainak, szilárd hangulatban és magasabb árakon nyílt meg.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.58 — 8.59
" júniusra	— — —
Rozs szeptemberre	6.79 — 6.80
Tengeri máj.—jul.-ra	4.56 — 4.57
Zab szeptemberre	5.37 — 5.38

Délután 4 órakor zárlat:

Buza júniusra	— — —
" ószre	8.35 — 8.36
Rozs szeptem.	6.67 — 6.68
Zab	5.33 — 5.34
Tengeri máj.—jun.	4.49 — 4.50
Repeze augusztusra	12.80 — 12.85

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi

vagy

Hálhólyagot 840-26-1

a legfinomabb minőségben szállít a „Nagybani gummiárú raktár” IX. ker., Üllői-ut 21. szám. — Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a pénz visszaadatik.

845. v. k. sz
1898.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. III. 255/3. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Czinecz Zsigmond részére Özv. Kiss Ferenczné debreczeni lakostól 641 frt 80 kr. tőke, fizetett összeg betudásával, ennek 1898. évi február hó 28. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 17 frt 80 kr. perköltség erejéig 1898. évi június hó 4-én biróilag lefoglalt és 313 frtra becsült butorokból álló ingóságok **1898. évi szeptember hó 30-án d u. 3 órakor** kezdetét veendő és Deák Ferencz-utca 19. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898. szeptember hó 1-én.

Sugár Gyula

birói kiküldött.

851-1-1

8664. tkv.
1898.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Alföldi Takarékpénztár végrehajthatónak Zdánszky László végrehajtást szenvedő elleni 190 és 254 frt 18 kr. kétrendű tőkekövetelés és ezek jár. iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék, a debreczeni kir. járásbírósa területén lévő, Sámsonban fekvő, a sámsoni 1464. sz. tjkvi A. + 213/a. hrsz. ingatlanra 1625 frt; — a sámsoni 1833 sz. tjkvi A. + 904 a 1. hrsz. ingatlanra 507 frt és a sámsoni 1024. sz. tjkvi A. + 1717. hrsz. ingatlanok a B. 452, 527. alattiak szerint Zdánszky Lászlót illető hányadára az ujabbi árverést 17 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **az 1898. évi október hó 21 ik napján délelőtt 9 orakor** Sámson község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 162 frt 50 kr., 5 frt 70 kr. és 1 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1898. július 20.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

851-1-1

*****

10042. sz.
1898. tkv.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vintersberger Magdolna végrehajthatónak Szabó Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbírósa) területén lévő, Debreczenben fekvő a debreczeni 1165. sz. tjkvi A + 1210. hrsz. ingatlanra a Szabó Antal debreczeni lakos ügyvéd utóajánlata folytán az árverést 1661 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1898. évi október hó 8. napján délután 3 orakor** a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi augusztus hó 26 napján.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

847-3-3

*****

Haszonbéri hirdetés.

A Méltóságos egri Főkáptalan tulajdonához tartozó Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun-megyében fekvő ugynevezett Matkói pusztai birtok, melyben van: 2299 hold 1282 □ öl szántó, 4 hold 1069 □-öl kert, 208 hold 1541 □ öl rét, 2119 hold 364 □-öl legelő, 32 hold 1450 □-öl nádas. 379 hold 937 □-öl hasznavehetetlen, mindösszesen 5045 hold 640 öl, 1600 ölével számított hold.

Ezen birtok az **1900. év január 1-ső napjától több évre haszonbérbe kiadó.**

Akik ezen birtokot kibérelni óhajtanák, erre vonatkozó ajánlataikat **folyó szeptember hó 30-ig** Egerbe egyenesen Méltóságos Pánthy Endre püspök és nagyprépost urnak terjeszszék be.

Eger, 1898. szeptember hó 6-án.

Póka István

jóságfelügyelő.

848-3-2

200 drb. marha legeltetésére
kitünő őszi legelő
kapható

Neufeld Lipótnál**Pusztá Benke, u. p. Pap-Tamási.****1,000.000****korona nyerhető****a magy. kir. szab. osztálysorsjegyek**
VI-ik huzásán,

mely f. hó 14-től október 13-ig, tehát **egy egész hónapig tart** és ezen idő alatt **30.000 nyeremény** lesz kisorsolva. — Az osztálysorsjáték eme legelőnyösebb huzására sorsjegyek még mindig

kaphatók:

Szent-Királyi Tivadar

dohány-nagytózsdejében. 829-10-9

KEIL-LAKK**(Glasur)**

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

822-12-6

Szent-Királyi Tivadar cégénél **Debreczenben.****Kitünő borok.****Folyton friss sör.****Kossuth kávéház, étterem és szálloda.**

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki t. cz. közönséggel tudatni, hogy a Hunyadi- (Kisvárad)-utca végén a M. Á. V. nagy pályaháza közelében évek óta fennálló

„Kossuth Lajos“-hoz**kávéházat, éttermet és szállodát**

ujjonnan a legfinessebben berendeztem s helyiségemben **egész nap és éjjel** mindenkor a legfrissebb kávéházi italok kaphatók.

Éttermemben mindenkor a legfrissebb meleg és hideg ételek kaphatók s konyhám bármely hasonló üzlettel kiállja a versenyt.

Kitünő **ó-, uj- és bakar-boraim** kiváló minőségben, tisztán szolgáltatnak ki.

Nappal és éjjel friss csapolású finom **poharas-sör** kapható.

A kiszolgálás pontos, előzékeny.

A árak fölötté jutányosak.

A t. cz. közönség rendelkezésére állanak **tekeasztalaim.**

Telefon állomás!

Vendégszobáim teljes kényelemmel s nagy tisztasággal vannak berendezve.

Szíves párfogást kér

Tisztelettel

Sporní Gyula.

850-3-1

Tiszta vendégszoba.**Kitünő konyha.**